

200701382/1.

Datum uitspraak: 16 mei 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

minderjarige kinderen,
appellanten,

, mede ten behoeve van haar

tegen de uitspraken in de zaken nos. AWB 05/14586, 05/14588, 05/14590,
05/14592, 05/57381 en 05/57383 van de voorzieningenrechter van de
rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Maastricht, van
23 januari 2007 in de gedingen tussen:

appellanten

en

de Minister van Justitie.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 3 december 2003 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) aanvragen van appellanten om hun een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluiten van 8 maart 2005 en 24 november 2005 heeft de minister de daartegen door appellanten gemaakte bezwaren ongegrond verklaard. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 23 januari 2007, verzonden op 26 januari 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Maastricht, voor zover thans van belang, de daartegen door appellanten ingestelde beroepen ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben appellanten bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 23 februari 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 2 maart 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S. Zwemstra, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
Lid van de enkelvoudige kamer

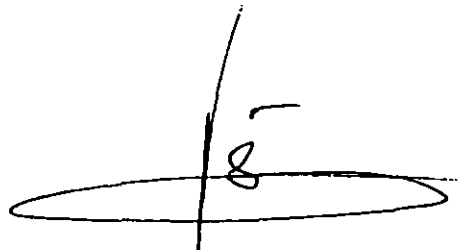
w.g. Zwemstra
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 16 mei 2007

91-540.
Verzonden:

16 MEI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

RECHTBANK 's-Gravenhage, zittinghoudende te MAASTRICHT

Reg.nrs: AWB 05 / 14592 BEPTDN (vovo) : AWB 05 / 14588 BEPTDN (beroep)
AWB 05 / 14590 BEPTDN (vovo) : AWB 05 / 14586 BEPTDN (beroep)
AWB 05 / 57383 BEPTDN (vovo) : AWB 05 / 57381 BEPTDN (beroep)

UITSpraak van de voorzieningenrechter in vreemdelingenzaken met toepassing van artikel 8:86 van de Algemene wet bestuursrecht, tevens uitspraak op het verzoek om toepassing van artikel 8:81 van deze wet in het geding tussen:

eiser sub 1,
eiser sub 2, en
eiseres, mede namens haar kinderen
en
gezamenlijk aan te duiden als eisers,
en
de Minister van Justitie, verweerder.

Datum bestreden besluiten: 8 maart 2005 (eiser sub 1 en 2) respectievelijk

24 november 2005 (eiseres).

Kenmerken: 9704.23.8057, 9704.23.8058 en 9704.23.8055.

V-nummers:

Behandeling ter zitting: 22 november 2006.

I. PROCESVERLOOP

Met ingang van 15 december 2006 is de Minister van Justitie in de plaats getreden van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie als het bevoegde bestuursorgaan inzake vreemdelingenzaken. In deze uitspraak wordt onder verweerder tevens verstaan de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

Bij de in de aanhef van deze uitspraak genoemde besluiten van 8 maart 2005 en 24 november 2005 heeft verweerder het namens eisers ingediende bezwaarschrift tegen zijn besluiten van 3 december 2003 ongegrond verklaard. Bij laatstgenoemde besluiten heeft verweerder beslist dat eisers niet in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'tijdsverloop in de asielprocedure'.

Tegen de besluiten van 8 maart 2005 en 24 november 2005 is namens eisers op 1 april 2005 respectievelijk 21 december 2005 beroep ingesteld bij deze rechtbank. Eveneens op 1 april 2005 respectievelijk 21 december 2005 is voorts de voorzieningenrechter van de rechtbank verzocht ter zake voorlopige voorzieningen, als bedoeld in artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) te reffen. Aanvulling van de gronden waarop de beroepen en verzoeken berusten heeft plaats gevonden bij brieven van 3 mei 2005 respectievelijk bij brief van 23 januari 2006.

Verweerder heeft de op de zaken betrekking hebbende stukken en een verweerschrift ingezonden.

Op 22 november 2006 heeft deze rechtbank, zittinghoudende te 's-Hertogenbosch, desgevraagd de uitspraak van de voorzieningenrechter van 3 december 2004 (zaaknummers AWB 03/67739, AWB 03/67741 en AWB 03/67742) toegezonden.

Reg.nrs. AWB 05 / 14592 BEPTDN + AWB 05 / 14538 BEPTDN
AWB 05 / 14590 BEPTDN + AWB 05 / 14536 BEPTDN
AWB 05 / 57383 BEPTDN + AWB 05 / 57331 BEPTDN

pagina 2 van 6

De verzoeken zijn gevoegd behandeld ter zitting van 22 november 2006, alwaar eisers in persoon zijn verschenen, bijgestaan door hun gemachtigde mr. A.J.P. Lemmen, advocaat te Heerlen. Verweerder heeft zich ter zitting doen vertegenwoordigen door mr. S.H.M. Maas, ambtenaar ten departemente.

II. OVERWEGINGEN

1. In artikel 8:81 van de Awb is bepaald dat indien tegen een besluit beroep is ingesteld bij de rechtbank, de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, op verzoek een voorlopige voorziening kan treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

De verzoeken als bedoeld in artikel 8:81 van de Awb zijn gedaan terwijl beroep is ingesteld bij de rechtbank. Ingevolge artikel 8:86, eerste lid, van de Awb kan de voorzieningenrechter alsdan onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak indien hij na de behandeling van het verzoek ter zitting van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak. Op deze bevoegdheid van de voorzieningenrechter is gewezen in de kennisgeving aan partijen van de behandeling van de verzoeken ter zitting.

Na de kennisneming van de stukken en na de behandeling van de verzoeken ter zitting is de voorzieningenrechter van oordeel dat nader onderzoek aan de behandeling van de zaken niet kan bijdragen. Ook overigens is niet gebleken van feiten of omstandigheden die zich tegen toepassing van het bepaalde in artikel 8:81, eerste lid, van de Awb verzetten. De voorzieningenrechter doet dan ook onmiddellijk uitspraak in de hoofdzaken en overweegt daartoe als volgt.

2. Verweerder handhaaft zijn standpunt dat eisers niet in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'tijdsverloop in de asielpcedure'. Volgens verweerder is geen sprake van drie jaar relevant tijdsverloop. Verder is er in de visie van verweerder sprake van contra-indicaties. Eisers sub 1 en 2 wordt verweten dat zij onjuiste gegevens hebben verstrekt met betrekking tot hun verblijf in Duitsland en bij de UNHCR in Turkije en dat zij bovendien documenten hebben overgelegd die met een zekerheid grenzende waarschijnlijkheid geen officiële documenten van de Iraakse overheid zijn. Ook eiseres wordt tegen geworpen onjuiste gegevens te hebben verstrekt. Volgens verweerder kan in verband daarmee de opbouw van relevant tijdsverloop ten aanzien van eiseres (in ieder geval) nimmer voor 8 november 1998 starten.

3. Namens eisers is - kort samengevat - het volgende aangevoerd. Verweerder stelt dat eisers geen rechtmatig verblijf hadden na 18 februari 2000. Aan het bezwaar is schorsende werking onthouden. Eisers wijzen er op dat zij tot 16 maart 2001 hebben gewacht op de beslissing op bezwaar. Op 23 juli 2004 heeft de rechtbank beslist op de ingestelde beroepen. De verzoeken om een voorlopige voorziening zijn niet ter zitting behandeld. Evident is dat verweerder hieraan geen belang heeft. Deze houding rechtvaardigt niet dat verweerder thans stelt dat er geen relevant tijdsverloop is geweest. Voorts is relevant dat nadien voor Irak een besluit- en vertrekmoratorium heeft gegolden. Het verwijt, dat eisers niet hebben aangetoond dat zij goede documenten te hebben ingebracht is niet gebaseerd op een voldoende draagkrachtige motivering, nu daaraan slechts ten grondslag ligt dat Bureau Documenten op 11 december 1997 heeft geoordeeld dat de huwelijksakte en het nationaal identiteitsbewijs zeer waarschijnlijk niet authentiek waren. Het verstrekken van onjuiste informatie kan verweerder eveneens niet langer volhouden, nu eisers hebben uitgelegd dat zij in Duitsland waren en waar zij verbleven in Turkije.

In de procedure van eiseres is voorts nog aangevoerd dat verweerder in het negatieve doorschiet. Het ging erom dat eiseres eerder in Duitsland was met een vals Turks paspoort

Reg.nrs: AWB 05 / 14592 BEPTDN + AWB 05 / 1: 588 BEPTDN
AWB 05 / 14590 BEPTDN + AWB 05 / 1: 588 BEPTDN
AWB 05 / 57383 BEPTDN + AWB 05 / 5: 381 BEPTDN

pagina 3 van 6

en dat er verwarring was over de verblijfplaatsen in Turkije. Inmiddels heeft eiseres bewezen dat verweerders eerdere taalesten geen stand kunnen houden, heeft zij haar Irakese nationaliteit en identiteit bewezen, heeft zij toegegeven met een vals Turks paspoort in Duitsland te zijn geweest en heeft zij de verwarring omtrent die verblijfplaatsen in Turkije opgehelderd. Hetgeen verweerder overhield (of ophoudt) is het documentenonderzoek van 11 december 1997, dat echter slechts uitgaat van 'waarschijnlijk'. Eisers hebben op 6 november 1998 direct het juiste verhaal opgegeven. De tijd tussen 23 april 1997 en 6 november 1998 moet eiseres niet worden toegerekend en moet derhalve niet in mindering worden gebracht op het tijdsverloop vanaf 23 april 1997. Verder wordt gewezen op verweerders brieven van 7 september 2005 en 1 januari 2006. Eiseres vraagt zich af wat verweerder wil, nu hij eerst de beslissing intrekt omdat het noodzakelijk is het paspoort te onderzoeken en vervolgens een beslissing neemt zonder dat onderzoek. Voorts wordt een verklaring overgelegd van een persoon die volgens eiseres haar vader kende in Irak. Ten slotte wordt aangevoerd dat voor verweerders is eiseres ook de Turkse nationaliteit kan hebben, geen grond bestaat. Eiseres heeft haar Irakese paspoort. Zij kan dan niet met een andere naam ook een Turks paspoort hebben gehad.

4. De voorzieningenrechter overweegt als volgt

4.1. Van belang is allereerst dat, anders dan in de bestreden besluiten is vermeld, in casu geen sprake is van ambtshalve genomen besluiten, maar van besluiten, genomen op het bij brief van 13 oktober 2003 gedane verzoek daar toe van eiseres.

4.2. Ingevolge artikel 14, eerste lid, onder a, van de Vw 2000 is verweerder bevoegd de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd in te willigen, af te wijzen dan wel niet in behandeling te nemen. Ingevolge het tweede lid wordt een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd verlenend onder beperkingen, verband houdende met het doel waarvoor het verblijf is toegestaan. Aan de vergunning kunnen voorschriften worden verbonden. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld over de beperkingen en voorschriften.

Artikel 3.4, eerste lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: Vb 2000) bevat een (niet-limitatieve) opsomming van de in artikel 14, tweede lid, van de Vw 2000 bedoelde beperkingen. In het eerste lid, onder x, was ten tijde hier van belang de beperking, verband houdend met het feit dat na drie jaren niet onherroepelijk is beslist op een asielaanvraag, vermeld.

Het zogenaamde driejarenbeleid is op 1 januari 2003 beëindigd, behalve voor (asiel) aanvragen die op die dag drie jaar oud waren. De wijze waarop verweerder gebruik maakt van zijn bevoegdheid om ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de hiervoor genoemde beperking te verlenen, is uiteengezet in onderdeel C2/9 van de Vreemdelingen-circulaire 2000 (hierna: Vc 2000).

Volgens onderdeel C2/9.2 van de Vc 2000 gelden daarbij de volgende voorwaarden:

- a. Op de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd of het verlengen van de geldigheidsduur daarvan, als bedoeld in artikel 28 Vreemdelingenwet is drie jaren na ontvangst ervan niet onherroepelijk beslist. (...)
  - b. De vreemdeling moet gedurende deze periode rechtmatig verblijf hebben gehad op grond van artikel 8, onder f, g of h, Vreemdelingenwet in afwachting van de beslissing op het beroep schriftelijk gericht tegen de afwijzing van deze aanvraag.
- Dit betekent dat de vreemdeling ofwel aansluitend vanaf de datum van de aanvraag tot aan het moment van het vollopen van de driejarentermijn rechtmatig verblijf heeft gehad omdat hij de beslissing op de aanvraag mocht afwachten, ofwel na een rechterlijke uitspraak, waarin het verzoek om een voorlopige voorziening is toegewezen of het beroep gegrond is verklaard, geacht

Reg.nrs: AWB 05 / 14592 BEPTDN + AWB 05 / 14538 BEPTDN
AWB 05 / 14590 BEPTDN + AWB 05 / 14536 BEPTDN
AWB 05 / 57383 BEPTDN + AWB 05 / 57331 BEPTDN

pagina 4 van 6

wordt de gehele periode van drie jaar rechtmatig verblijf te hebben gehad. (..)

c. Gedurende de relevante periode van drie jaar moet de asielaanvraag nog aan de orde zijn, dat wil zeggen dat de vreemdeling niet inmiddels een ander verblijfsdoel nastreeft."

In onderdeel C2/9.3 van de Vc 2000 zijn contra-indicaties vermeld. Eén van deze contra-indicaties betreft de omstandigheid dat er onjuiste gegevens zijn verstrekt dan wel gegevens zijn achtergehouden, terwijl de achtergehouden gegevens tot afwijzing van de aanvraag zouden hebben geleid. Ter zake deze contra-indicatie is in voornoemd onderdeel het volgende vermeld:

"ad b. onjuiste gegevens

Zie C1/5.2.3 voor toepassing van deze grond.

Deze contra-indicatie heeft voor het driejarig beleid geen absoluut karakter in die zin dat altijd een verblijfsvergunning zal worden onthouden. Als de vreemdeling, na confrontatie met de bevindingen van de Minister (bijvoorbeeld op grond van een onderzoek van de Minister van Buitenlandse Zaken) toegeeft dat hij op relevante (essentiële) onderdelen van zijn asielrelaas onjuiste gegevens heeft verstrekt, kan hij vanaf dat moment relevant tijdsverloop in de zin van het driejarigbeleid opbouwen. Dat geldt niet voor zaken waarin de vreemdeling de resultaten van het onderzoek betwist en vervolgens (in dit onderdeel van de procedure) in het ongelijk wordt gesteld. In dat geval blijft de vreemdeling in volle onjuiste gegevens verstrekken en staat dit (nog steeds) in de weg aan het opbouwen van relevant tijdsverloop."

4.3. Eisers hebben op 24 april 1997 een aanvraag om toelating als vluchteling ingediend. Bij besluiten van 18 februari 2000 zijn deze aanvragen afgewezen. Bij brieven van 30 maart 2000 is hiertegen namens eisers bezwaar gemaakt. Bij brieven van 28 juni 2000 heeft verweerder eisers bericht dat zij dit bezwaar niet in Nederland mogen afwachten. Ter voorkoming van uitzetting is namens eisers bij brieven van 10 juli 2000 om een voorlopige voorziening verzocht. Bij besluiten van 16 maart 2001 zijn de bezwaren ongegrond verklaard en is op voorhand bepaald dat eisers de behandeling van een eventueel beroep niet in Nederland mogen afwachten. Daarbij is aangegeven dat, indien naar aanleiding van de brief van 28 juni 2000 tijdig om een voorlopige voorziening is verzocht waarop nog niet is beslist, uitzetting in beginsel achterwege blijft in afwachting van die uitspraak. De tegen voormelde besluiten van 16 maart 2001 namens eisers ingediende beroepen zijn bij uitspraak van deze rechtbank, zittinghoudende te 's-Hertogenbosch, van 23 juli 2004 (reg.nrs. AWB 01/22815, AWB 01/22816 en AWB 01/22818) ongegrond verklaard. Voormelde verzoeken om een voorlopige voorziening zijn bij uitspraak van de voorzieningenrechter van gelijke datum (reg.nrs. AWB 00/5967, AWB 00/5968 en AWB 00/5969) afgewezen.

De voorzieningenrechter is van oordeel dat, nu verweerder eisers bij brief van 28 juni 2000 heeft bericht dat zij de beslissing op bezwaar niet in Nederland mochten afwachten, verweerder hen voorts bij besluit van 16 maart 2001 heeft bericht dat zij ook de behandeling van het beroep niet in Nederland mochten afwachten, terwijl eisers ingevolge artikel 119, tweede lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000 evenmin op grond van artikel 82, eerste lid, van die wet de beslissing op het beroep mochten afwachten en ten slotte de namens eisers op 10 juli 2000, ter voorkoming van uitzetting, ingediende verzoeken om een voorlopige voorziening bij voormelde uitspraak van de voorzieningenrechter zijn afgewezen, de opbouw van het voor het driejarigbeleid relevante tijdsverloop op 28 juni 2000 is beëindigd.

Verweerders andersluidende standpunt, te weten dat eisers slechts rechtmatig verblijf hebben gehad tot 18 februari 2000, de datum van de bestreden besluiten, kan niet worden gevolgd. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter is bijpalend de datum waarop aan eisers kenbaar is gemaakt dat zij de beslissing op bezwaar niet in Nederland mochten afwachten.

Reg.nrs: AWB 05 / 14592 BEPTDN + AWB 05 / 14588 BEPTDN
AWB 05 / 14590 BEPTDN + AWB 05 / 14586 BEPTDN
AWB 05 / 57383 BEPTDN + AWB 05 / 57381 BEPTDN

pagina 5 van 6

In dit verband wordt ook verwezen naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 25 maart 2004 en van 23 december 2005 (in zaak nr. 200401510/1 respectievelijk 200508024/1; ter kennisneming van partijen aangehecht).

Aldus is, behoudens de aanwezigheid van contra-indicaties, sprake van drie jaar relevant tijdsverloop (24 april 1997 – 28 juni 2000). Ten aanzien van deze contra-indicaties wordt als volgt overwogen.

4.4. In casu heeft de rechtbank in meergenoemde uitspraak van 23 juli 2004 geoordeeld dat, marginaal toetsend, verweerder voldoende steunhoudende argumenten heeft aangedragen om de identiteit en nationaliteit en daarmee ook de asielrelatie van eisers ongeloofwaardig te achten. Deze uitspraak is onherroepelijk.

Met onderhavige procedure kan niet worden betoogd dat het asielrelaas opnieuw wordt beoordeeld. Gelet hierop en gezien het feit dat eisers in feite de juistheid van voormeld onherroepelijk oordeel van de rechtbank in twijfel trekken, dient het namens hen ter zake aangevoerde buiten beschouwing te blijven.

Daarbij komt dat in ieder geval niet wordt betoogd dat eisers op 6 november 1998, de datum van haar aanvullend gehoor, heeft toegegeven dat onjuiste gegevens zijn verstrekt, zodat zelfs indien er van zou moeten worden uitgegaan dat vanaf die datum wel juiste gegevens zijn verstrekt, evenmin sprake is van voldoende tijdsverloop (6 november 1998 tot 28 juni 2000).

De stelling van eisers, dat de tijd tussen 23 april 1997 en 6 november 1998 haar niet moet worden toegerekend, is geenszins onderbouwd en kan dan ook niet tot een ander oordeel leiden.

Hetgeen overigens is aangevoerd, kan evenmin tot een ander oordeel leiden.

Aldus moet, gelet op al het vorenoverwogene, worden geoordeeld dat eisers geen aanspraken kunnen ontlenen aan het driejarenbeleid.

5. Uit het vorenstaande vloeit voort dat de beroepen ongegrond dienen te worden verklaard. Nu uitspraak in de hoofdzaken wordt gedaan en de bestreden besluiten daardoor niet langer onderwerp vormen van een door de voorzieningenrechter te beslissen geschil, bestaat thans geen aanleiding meer voor het treffen van voorlopige voorzieningen als bedoeld in artikel 8:81 van de Awb. De hiertoe strekkende verzoeken dienen dan ook te worden afgewezen.

Mitsdien wordt, mede gelet op de artikelen 8:71, 8:84 en 8:85 van de Awb, beslist als volgt.

Reg.nrs: AWB 05 / 14592 BEPTON + AWB 05 / 14598 BEPTON
AWB 05 / 14590 BEPTON + AWB 05 / 14536 BEPTON
AWB 05 / 57383 BEPTON + AWB 05 / 57391 BEPTON

pagina 6 van 6

III. BESLISSING

De voorzieningenrechter:

- verklaart de beroepen ongegrond;
- wijst de verzoeken om een voorlopige voorziening af.

Aldus gedaan door mr. M. Senden als rechter in tegenwoordigheid van
mr. A.M.T.C. Janssen als griffier en in het openbaar uitgesproken op 23 JAN 2007
door mr. Senden voornoemd in tegenwoordigheid van voornoemde griffier.

w.g. A. Janssen

w.g. M. Senden

Voor eensluidend afschrift:
de wnd griffier:

Verzonden op:

26 JAN 2007

Tegen de uitspraak in de hoofdzaak staat het rechtsmiddel hoger beroep open bij de Afdeling
bestuursrechtspraak van de Raad van State, Hoger beroep vreemdelingenzaken, postbus 16113,
2500 BC 's-Gravenhage.

De termijn voor het instellen van het hoger beroep bedraagt vier weken na de datum van verzending
van deze uitspraak. Ingevolge artikel 85 van de Vw 2000 dient het beroepschrift een of meer grieven
tegen de uitspraak te bevatten. In artikel 6:5 van de Awb is onder meer bepaald dat bij het
beroepschrift een afschrift van de uitspraak moet worden overgelegd. Artikel 8:6 van de Awb is niet
van toepassing.

Indien hoger beroep is ingesteld kan ingevolge het bepaalde in artikel 88 van de Vw 2000 juncto
artikel 8:81 van de Awb de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak op verzoek een voorlopige
voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist

Tegen de uitspraak op het verzoek om een voorlopige voorziening staat geen rechtsmiddel open.

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
23 FEB. 2007	
ZAKEN:	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Onze referentie: 98.32.L/s

Toevoeging aangevraagd
HOGER BEROEP

RAAD VAN STATE
AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK
HOGER BEROEP VREEMDELINGENZAKEN
POSTBUS 16113
2500 BL 'S-GRAVENHAGE

GEEFT EERBIEDIG TE KENNEN:

geboren, respectievelijk op

), allen van

Iraakse nationaliteit, wonende te te deze zaak domicilie kiezende te Heerlen aan het Burgemeester de Hessel plein no. 15 (postbus 123, 6400 AC), ten kantore van Advocatenkantoor Lemmen, advocaten en procureurs, van wie mr A.J.P. Lemmen ten deze bepaaldelijk gevolmachtigd wordt hoger beroep in te stellen voor appellanten en als gevolmachtigde zal optreden;

DAT bij de hierbij overgelegde uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te Maastricht d.d. 26 januari 2007 die beroepen ongegrond verklaard werden (betreffende de aanvragen tot het verlenen van verblijfsvergunningen regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "tijdsverloop in de asielprocedure";

DAT appellanten zich niet met de uitspraak kunnen verenigen en hiertegen hierbij hoger beroep instellen;

DAT appellanten de navolgende grieven wensen aan te voeren:

GRIEF I

Ten onrechte heeft de Rechtbank overwogen en beslist dat uitgaande van de uitspraak in de asielprocedures d.d. 23 juli 2004 niet relevant is hetgeen appellanten daarna hebben gesteld en aangevoerd.

Toelichting

In de asieluitspraak d.d. 23 juli 2004 is gijeraard niet meer meegenomen dat appellanten nadien inmiddels de juiste identiteit hebben aangetoond.

Bovendien hebben appellanten nadien alle originele bescheiden en een nieuw gelegaliseerd Iraaks paspoort van de moeder (appellante 1) aan de Minister hebben doen toekomen en dat de Minister als standpunt in de bestreden besluiten slechts heeft volgehouden dat appellanten in eerste instantie documenten hebben overgelegd die door de Minister als niet - authentiek zijn

beoordeeld en dat appellanten eerst onjuiste gegevens hadden verstrekt over het verblijf in het vluchtelingenkamp Kiziltepe en haar eerdere verblijf van appellante 1 in Duitsland in 1990 onder een andere naam in Duitsland.

Ter beoordeling staat enkel of het verwijf der contra - indicaties stand kan houden. Appellanten hebben uitgelegd dat het relaas over het verblijf in het vluchtelingenkamp Kiziltepe is verbeterd en uitgelegd (brief d.d. 3 juni 1998). Hun relaas was aanvankelijk niet goed waergegeven.

De contra - indicatie dat appellante 1 haar verblijf in Duitsland in 1990 / 1991 heeft verzwegen kan slechts als contra - indicatie gelden, indien het standpunt van de Minister nog steeds zou zijn dat haar identiteit niet vaststaat. Dan immers is er geen sprake van een onjuist gegeven dat relevant is voor de beoordeling van het asielrelaas.

Relevant is voorts dat appellanten naar vermogen hebben getracht met documenten hun juiste identiteit aan te tonen. Het is niet logisch dat de Minister volhoudt, dat de bevindingen dat de eerste documenten niet - authentiek zijn blijven gelden, terwijl de Minister het geëgaliseerde paspoort d.d. 25 oktober 2005 niet betwist.

Appellanten stellen dat in geschil is de beoordeling van de standpunten om de contra - indicaties en niet het asielrelaas.

GRIEF II

Ten onrechte heeft de Rechtbank overwogen en beslist dat de Minister mocht uitgaan van 6 november 1998 als begindatum van het relevant tijdsverloop.

Toelichting

Tijdens het aanvullen gehoor op 6 november 1998 heeft appellante 1 uitgelegd wat de verblijfsplaatsen waren nadat zij waren uitgezigt door Duitsland terug naar Turkije. Dat is niet het geven van onjuiste informatie. Dat is het verduidelijken van het eerdere relaas. Zij heeft op geen enkel moment onjuiste informatie willen geven over haar verblijfsplaatsen in Turkije.

Voorts heeft zij gezegd dat zij inderdaad in 1990 / 1991 in Duitsland was. Zulks was echter geen relevant gegeven voor hun asielrelaas. De Minister heeft daarvan enkel een punt gemaakt om te stellen dat de door hem in Nederland opgegeven identiteit niet juist zou zijn. In de uitspraak in de asielprocedures d.d. 23 juli 2004 stelde de Rechtbank dat appellant 1 in 1997 in Duitsland een asielaanvraag heeft gedaan. In het dossier van de Minister is daarvoor echter geen informatie aanwezig en de Minister is op die stelling in de thans bestreden besluiten ook niet teruggekomen na de stelling in het primaire besluit daarover.

GRIEF III

Ten onrechte heeft de Rechtbank de Minister niet in de proceskosten veroordeeld. Uit vorenstaande grieven blijkt dat de bodden gegrond verklaard hadden moeten worden.

REDENEN WAAROM:

appellant u eerbiedig verzoekt zijn hoger beroep gegrond te willen verklaren, althans een zodanige beslissing te willen nemen als u in goede justitie zal vermenen te behoren.

Heerlen, 23 februari 2007

Hetwelk doende enz.,
namens appellanten,

mr A.J.P. Lemmen
Advocaat-Gemachtigde